

Opettaja Vilho Timonen 50-vuotias.

Opettaja Vilho Timonen

Opettaja Vilho Timonen syntyi Vienan Uhtualla Luusalmen kylässä maanviljelijän poikana maaliskuun 28 päivänä 1904. Monien muiden tavoin hän nuorukaisena joutui jättämään kotimannut ja siirtymään tšekäläisiin pakolaisoloihin. Jo Karjalassa hän oli kuitenkin ehtinyt luoda jonkinverran pohjaa tulevaa elämänuraa varten, nim. hän oli käynyt Uhtualla esiseminaarin. Niinpä hän täällä sitten saattoikin jatkaa Jyväskylän seminaarissa, josta sai pätevyystodistuksen v. 1928.

Varsinaisen opettajatoimen, jonka hän on suorittanut yksinomaan karjalaisen heimon alueella, ohessa on opettaja Timonen innokkaasti osallistunut moniin yhteiskunnallisiin tehtäviin. Aivan erikoisen aseman hänen harrastusmaailmassaan on saanut tietenkin oma synnyinseutu. Seminaarissa jo Vilho Timonen oli seminaarin karjalaisseuran puheenjohtajana, niin ikään hän intomielisesti otti osaa karjalaiskerhojen toimissa niihin. Ja viime sodan aikana oli opettaja Timosella erittäin vastuunalainen ja tärkeä tehtävä. Lyhyesti sanottuna: Karjala — ymmärrettynä laajimmalla ja kauneimmalla tavalla — on ollut Vilho Timosen moninaisen toiminnan ja työn kohteena.

Kirjallisiin tehtäviin on Vilho Timoselta liiennyt myöskin paljon aikaa. Siitä ovat todistuksena lukuisat artikkelit eri sanoma- ja aikakauslehdissä. Oma äänenkannattajamme on saanut vastaanottaa ja julkaista hänen kynänsä tuotteita varsin runsaasti! Kiitämme.

Vielä meidän on mainittava opettaja Timosen ansioista sotilaana. Silläkin alalla hän on täyttänyt miehen mitat. Hän suoritti asevelvollisuutensa Viipurin rykmentissä. Upseerikoulussa hän oli vv. 1930—31. Talvisodassa Timonen oli joukkueen johtajana ja komppanian päällikkönä ja viime sodassakin osan ajasta rintamaupseerina. Sotilaana osoittamastaan urhoollisuudesta ja neuvokkuudesta hänet on palkittu kunniamerkeillä: 4. lk:n Vapaudenristi v. 1940 ja 3. lk:n Vapaudenristi v. 1942.

Kun edellä olevan ja paljon tässä mainitsemattoman lisäksi muistamme, että opettaja, kapteeni Vilho Timonen on kasvattanut suuren perheen, vieläpä sodan jälkeen itse rakentanut oman talon ja viljellyt sen maita, meidän on lausuttava ansaittuja tunnustuksen sanoja hänelle ja esitettävä hyvänonnen ja menestyksen toivotukset. Opettaja Timonen on omalta osaltaan näyttänyt tietä nuoremmille ja samalla kau-

niisti osoittanut vanhan karjalaisen, vianalaisen yrittäjän ja pyrkijän hengen olevan vieläkin totisinta totta.

Karjalan Sivistysseura vietti kevätkuulaansa 20. 3. 54. Laulu-Miesten kerholla merkeissä, jotka kaikella tavalla antavat vastaisuudessa kuvan seuran toiminnan elpymisestä ja voimistumisesta. Kevätkuulaan oli saapunut yli 70-päinen osanottajajoukko, mukana myöskin Laatokan-karjalaisten seurojen jäseniä. Erikoisen voimakkaasti oli edustettuna Salmi-seura, jonka jäsenet ottivat osaa myöskin ohjelman suoritukseen.

Juhla alkoi perinteellisellä Karjalaisten laululla, jota säesti ystävämme Eino Samuli Rahikainen tunteella taidollaan. Tämän jälkeen puheenvuoron sai seuran sihteeri opettaja W. Keynäs, joka piti avajaispuheen lausuen osanottajat tervetulleiksi. Puhe julkaistu kokonaisuudessaan toisessa paikassa lehteämme. Erikoisen mieleenpainuvaksi teki tilaisuuden se, että suojärveläiset emännät Talvilinna ja Tšokkinen esittivät muinaisia karjalaisia lemmennostatusrunoja, jotka herättivät kuulijoissa vilpitöntä iloa. Ilatšun juohattajana toiminut veli Mikko Harrela mainitsikin ennen esitysten alkua, että mikäli läsnäolijoiden joukossa on henkilöitä, joiden lemmenasiat eivät olisi järjestyksessä, olisi näiden erityisen tarkkaan pantava korvan taakse ne neuvot, mitä nämä elämäkoke-musta omaavat kansannaiset esittävät.

Seuraavana ohjelmanumerona haastatteli puheenjohtaja, varatuomari Aleksii Lahelma kuuluisaa kuvanveistäjäpariskuntaa Alpo Sailoa tiedustellen mm. mitkä olivat ne värikkäimmät karjalaiset henkilö-hahmot, jotka eniten inspiroivat taiteilijaa hänen työssään. Kuvanveistäjä Sailo mainitsi vaatimattomaan tapaansa, että jokainen niistä henkilö-hahmoista, joita hän on kuvannut, muodosti hänelle oman persoonallisuuden, sillä nämä runontaitajat kuuluvat karjalaiseen »aateliseen» ja jo ulkonaiselta olemukseltaan eroittautuvat muista. Lisäksi taiteilija Sailo lupasi esittää omia töitään seuramme jäsenille, jotka sovituna aikana ryhmissä saapuvat hänen ateljee-hensa. Mielenkiintoisen haastattelun jälkeen esitti johtaja Uomala viime sodan aikana Itä-Karjalasta, pääasiassa Vienasta otettuja varjokuvia. Kuvien ottaja oli onnistunut vangitsemaan levyilleen sen jylhän kauneuden, mikä on Vienan luonnolle tunnusomaista.

Salmi-seuran mukana olleet jäsenet esittivät salmilaisen kattrillin, jota paikkakunnalla kutsuttiin »Riiva-tuksi». Tämä jopa voimia kysyvä tanssi ei missään tapauksessa saisi jäädä unohtuksiin, vaan sitä olisi opetettava myöskin nuoremmalle karjalaiselle polvelle.

Lopuksi haluaisin toistaa johtaja Karppelan juhlassa esittämän kehoituksen kaikille pääkaupungissa oleville karjalaisille yhä aktiivisemmin osallistua Seurasaarella tapahtuviin »Kyykkä»-otteluihin. Tässä yhteydessä liene paikallaan mainita lukijakunnan tiedoksi, että tämä »Kyykkä»-peli kaiken todennäköisyyden mukaan tullaan ottamaan Suomen armeijan liikuntakasvatusohjelmaan ja tarkempia pelisääntöjä laaditaan parhaillaan.

Pitky Mischa.